

sin Magt at trække Voldgiftsavgørelsen ud i meget lang Tid. Jeg skulde tage meget fejl, om jeg husker galt med Hensyn til en Sag, vi have haft, hvor der netop mellem Parterne var vedtaget Afgørelse ved Voldgift, og hvor det saa blev til, at man først procederede et Par Aar, for at den ene Part kunde saa tvungen den anden til at udnævne sin Voldgiftsmand, og da saa endelig den sagløgende Part havde faaet ham dømt til under Dagmølt at udnævne en Voldgiftsmand, maatte han tage fat igen med en Sag mod Voldgiftsmændene, som nemlig ikke kunde enes, for under Dagmølt at faa dem tvungne til at udnævne en Dpmand, hvilket atter tog et Par Aar. Denne Voldgift er altsaa ikke saa glimrende i alle sine Konsekvenser; den er det lun, saa længe begge Parter ere enige om, at det er et godt Middel til Stridens Afgørelse; men netop for at skaffe en Ende paa den Situation, der saaledes kan opstaa, naar Enighed mangler, er det, denne Bestemmelse er indsat i Loven, at hvis de ikke have faaet Striden afgjort ad denne Vej inden en vis kort Tid — i Lovforslaget er der sat 4 Uger — skal det staa dem frit for at gaa til Domstolene. Netop en saadan kort Frist har den gode Følge, at det hjælper saa udmærket til at faa Sagen afgjort i en Fart.

Der blev endelig af det ærede 3dje Medlem for 5te Kreds (Brun) og for øvrigt ogsaa af andre ærede Medlemmer, tror jeg, fremhævet, at det vilde være heldigt, om dette Lovforslag blev udvidet til at omfatte et Tilfyn med den Handel, som Lovforslaget angaar; saaledes at Staten skulde ansætte en eller flere Inspektorer til at føre Tilfyn med disse Varer, navnlig saa længe de endnu laa paa Lager hos de handlende. Et saadant Tilfyn skulde altsaa føres gennem den saakaldte Strejsunderjøgelse, som foregaar paa den Maade, at vedkommende Inspektør indfinder sig snart det ene og snart det andet Sted. Jeg tror ikke, at der er tilstrækkelig Grund til i alt Fald allerede nu at indføre et saadant Apparat, som dette, der forekommer mig tillige at have en lidt aggressiv Karakter over for de handlende. Det er ganske sikkert, at naar man klager over den Handel, der finder Sted med de Vareforter, som der her er Tale om, saa ligger den svage Side navnlig i Beskaffenheden af Varerne, som de komme fra Udlandet. Der har ikke med nogen Høje kunnet klages over vor herbærende Handelsstand. Den har, taget som Helhed, gjort, hvad den kunde, for at bringe denne Handel ind i det rette Spor, og naar det ikke lykkes i højere Grad, end det allerede er lykket

des, saa har Grunden ganske sikkert været den, at der fra Udlandet kommer dårlige Varer, hvad der, som jeg iger maa fremhæve, vil tiltage, saa længe vi staa uden nogen Lovbestemmelse. Men naar dette er Tilfældet, naar vi, efter hvad der hidtil foreligger, kunne være sikre paa, at vor Handelsstand fremdeles vil søge at faa en god og reel Handel ud deraf, hvad der ogsaa er blevet bekræftet ved de Udtalelser, der i Dag ere fremkomne fra det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Knudsen), navnlig derigennem, at han som Handelens Repræsentant saa villig er gaaet med til de for Handelen betryggende Regler, der indeholdes i Lovforslaget, saa synes jeg, at vi dog skulde betænke os paa, om der er Grund til at gaa videre. At der skulde være Grund til at stille Handelsstanden under en saadan særlig Kontrol som den, der vil blive Spørgsmaal om, naar vi skulde ansætte Inspektorer med det Formaal at rejse omkring og undersøge Beholdningerne hos de handlende, har jeg ikke kunnet indse; jeg tror ikke, at det er Tilfældet. Derfor mener jeg, at man i alt Fald skal vente og se, hvorledes den foreliggende Lov vil virke. Hvis den er fyldestgørende, er der ingen Grund til at gaa videre. Synes man derimod ikke, at den er fyldestgørende, men at der trænges til et saadant Apparat, som det ærede Medlem omtalte, er der jo til den Tid endnu god Tid til at give Loven et saadant Tillæg.

Hermed skal jeg anbefale Sagen til Fremme i det høje Ting, idet jeg skal være villig til at forhandle med det eventuelle Udvalg om de forskellige Ændringer, der ere foreslaaede af ærede Medlemmer i Dag, og som jeg ikke allerede har omtalt, idet der jo ikke er nogen Grund til her at indlade sig paa alle Detailler i Loven. Jeg antager nemlig ikke, at denne Sag vil kunne gaa gennem Tinget uden et Udvalg, som saa vil være Stebet til at tage disse Spørgsmaal under Overvejelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

**Knudsen:** Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Omtale eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.